

เรื่องเสร็จที่ ๑๑๑/๒๕๗๗

บันทึก

ที่ ๘๙๐/๒๕๗๗

คณะกรรมการกฤษฎีกา

วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๗๗

เสนอมติของกรรมการเรื่องนักโทษชายใหญ่ร้องว่าไม่ได้ลดโทษตามพระราชกำหนดอภัยโทษ

ตามหนังสือเลขาธิการคณะรัฐมนตรีที่ ฎ.๓๑๑๓/๒๕๗๗ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๑๔ เรื่องราวเกี่ยวกับนักโทษชายใหญ่ร้องว่าเจ้าหน้าที่ไม่ลดโทษให้ตามพระราชกำหนดอภัยโทษ พุทธศักราช ๒๔๗๕ ซึ่งกระทรวงมหาดไทยชี้แจงว่าไม่ได้ลดให้เพราะมีพระราชหัตถเลขาบังคับไว้ มาให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาตีความว่า พระราชหัตถเลขามีผลเพียงไรนั้น

กรรมการร่างกฎหมายได้ประชุมตรวจพิจารณาเรื่องแล้ว เรื่องนี้นักโทษชายใหญ่ยื่นเรื่องราวขอลดโทษตามพระราชกำหนดอภัยโทษ พ.ศ. ๒๔๗๕ ฉบับแรก อ้างว่ายังไม่ได้รับการลดโทษตามพระราชกำหนดฉบับนั้นปรากฏว่าสำหรับนักโทษชายใหญ่นี้ได้มีพระราชหัตถเลขา ลงวันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๔๖๙ ว่ามิให้เป็นผู้มีโอกาสได้รับความกรุณาลดหย่อนผ่อนโทษอย่างใดต่อไปในภายหน้ายิ่งกว่าจำคุกตลอดชีวิต กรรมการร่างกฎหมายเห็นว่าพระราชกำหนดอภัยโทษ ฉบับแรกได้ตราขึ้นในสมัยที่มีการปกครองแบบสมบูรณาญาสิทธิราช เมื่อพระราชกำหนดฉบับนั้นมิได้มีข้อความระบุไว้เป็นพิเศษให้ยกเลิกความในพระราชหัตถเลขานั้นแล้วก็ต้องถือว่าพระราชหัตถเลขาซึ่งได้ออกในสมัยที่มีการปกครองแบบเดียวกันนั้นยังคงสมบูรณ์ใช้ได้อยู่เสมอสำหรับส่วนตัวนักโทษชายใหญ่ เมื่อพระราชหัตถเลขามีข้อความขัดไม่ยอมให้นักโทษชายใหญ่ได้รับความกรุณาลดหย่อนผ่อนโทษต่อไปในภายหน้าเช่นนี้แล้ว ก็ต้องเป็นไปตามนั้น ที่เจ้าหน้าที่ไม่ลดโทษให้นักโทษชายใหญ่โดยปฏิบัติไปตามความในพระราชหัตถเลขานั้น กรรมการร่างกฎหมายเห็นว่าถูกต้องชอบแล้ว

(ลงชื่อ) หลวงประพนธ์นิติสรร์

เลขาธิการ